

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Monika Mleczko-Pawlikowska
-----------------	--------------------------------

Protokolant:	sekretarz sądowy Dominika Ritter
--------------	----------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2018 r. w Chełmnie

na rozprawie

sprawy z wniosku (...) S.A z siedzibą w G.

z udziałem W. G., E. G., Skarbu Państwa - Starosty (...)

o zasiedzenie służebności gruntowych o treści odpowiadającej służebnościom przesyłu

postanawia:

1. stwierdzić, że (...) S.A. z siedzibą w G. z upływem dnia 9 grudnia 2000r. nabył w drodze zasiedzenia służebności gruntowe o treści odpowiadającej służebnościom przesyłu, polegające na znoszeniu istnienia na nieruchomościach obciążonych i w przestrzeni nad i pod powierzchnią tychże nieruchomości urządzeń przesyłowych i instalacji elektroenergetycznych wchodzących w skład linii napowietrznej średniego napięcia (...) odgałęzienie kierunku stacja transformatorowa (...) oraz na prawie korzystania z nieruchomości obciążonych w zakresie niezbędnym do eksploatacji, konserwacji, remontów i modernizacji tychże urządzeń i instalacji wraz z prawem wejścia i wjazdu na teren nieruchomości odpowiednim sprzętem, obciążające nieruchomości stanowiące obecnie własność uczestników postępowania E. G. i W. G., położonej w miejscowości B., oznaczonej w ewidencji gruntów jako: działka nr (...) dla której Sąd Rejonowy w Chełmnie V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą (...) oraz działki o numerach (...), dla których Sąd Rejonowy w Chełmnie V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgi wieczyste (...).

2. stwierdzić, że Skarb Państwa z upływem dnia 1 stycznia 1985r. nabył w drodze zasiedzenia służebności gruntowe o treści odpowiadającej służebnościom przesyłu, polegające na znoszeniu istnienia na nieruchomościach obciążonych i w przestrzeni nad i pod powierzchnią tychże nieruchomości urządzeń przesyłowych i instalacji elektroenergetycznych wchodzących w skład linii napowietrznej niskiego napięcia (...)zasilanej ze stacji transformatorowej (...) wraz z podwieszoną na niej linią napowietrzną średniego napięcia (...) zasilającą stację transformatorową (...), linii napowietrznej niskiego napięcia (...)zasilanej ze stacji transformatorowej (...) oraz na prawie korzystania z nieruchomości obciążonych w zakresie niezbędnym do eksploatacji, konserwacji, remontów i modernizacji tychże urządzeń i instalacji wraz z prawem wejścia i wjazdu na teren nieruchomości odpowiednim sprzętem, obciążające nieruchomości stanowiące obecnie własność uczestników postępowania E. G. i W. G., położone w miejscowości B., oznaczone w ewidencji gruntów jako działka o numerze (...) dla której Sąd Rejonowy w Chełmnie V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą (...), działka o numerze (...) dla której Sąd Rejonowy w Chełmnie V Wydział

Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą (...) oraz działkę o numerze (...) dla których Sąd Rejonowy w Chełmnie V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą (...).

3. stwierdzić, że (...) S.A. z siedzibą w G. z upływem dnia 24 grudnia 2005r. nabył w drodze zasiedzenia służebność gruntową o treści odpowiadającej służebności przesyłu, polegającą na znoszeniu istnienia na nieruchomości obciążonej i w przestrzeni nad i pod powierzchnią teźże nieruchomości urządzeń przesyłowych i instalacji elektroenergetycznych wchodzących w skład linii napowietrznej wysokiego napięcia (...) (...) L. - C. oraz na prawie korzystania z nieruchomości obciążonej w zakresie niezbędnym do eksploatacji, konserwacji, remontów i modernizacji tychże urządzeń i instalacji wraz z prawem wejścia i wjazdu na teren nieruchomości odpowiednim sprzętem, obciążającą nieruchomość stanowiącą obecnie własność uczestnika postępowania E. G. i W. G., położoną w miejscowości S., oznaczoną w ewidencji gruntów jako działki o numerach (...), dla której Sąd Rejonowy w Chełmnie numerze (...).

4. Ustalić, że koszty postępowania ponoszą wnioskodawca i uczestnicy postępowania zgodnie ze swoim udziałem w sprawie.

Sędzia Sądu Rejonowego

M. P.

UZASADNIENIE

(...) S.A. w G. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o stwierdzenie, że wnioskodawca bądź Skarb Państwa:

1. z upływem dnia 9 października 1978r. nabył w drodze zasiedzenia służebności gruntowe o treści odpowiadającej służebnościom przesyłu, polegające na znoszeniu istnienia na nieruchomości obciążonej i w przestrzeni nad i pod powierzchnią teźże nieruchomości urządzeń przesyłowych i instalacji elektroenergetycznych wchodzących w skład linii napowietrznej średniego napięcia (...) – (...), linii napowietrznej niskiego napięcia(...)zasilanej ze stacji transformatorowej (...), linii napowietrznej niskiego napięcia (...) zasilanej ze stacji transformatorowej (...) oraz na prawie korzystania z nieruchomości obciążonych w zakresie niezbędnym do eksploatacji, konserwacji, remontów i modernizacji tychże urządzeń i instalacji wraz z prawem wejścia i wjazdu na teren nieruchomości odpowiednim sprzętem, obciążające nieruchomości stanowiące obecnie własność uczestników postępowania ad 1 i 2, położone w miejscowości B., oznaczone w ewidencji gruntów jako działka o numerze (...), dla której Sąd Rejonowy w Chełmnie prowadzi księgi wieczyste numer (...).

2. z upływem dnia 24 grudnia 1985r. nabył w drodze zasiedzenia służebność gruntową o treści odpowiadającej służebności przesyłu, polegającą na znoszeniu istnienia na nieruchomości obciążonej i w przestrzeni nad i pod powierzchnią teźże nieruchomości urządzeń przesyłowych i instalacji elektroenergetycznych wchodzących w skład linii napowietrznej wysokiego napięcia(...) (...) L. – C. oraz na prawie korzystania z nieruchomości obciążonej w zakresie niezbędnym do eksploatacji, konserwacji, remontów i modernizacji tychże urządzeń i instalacji wraz z prawem wejścia i wjazdu na teren nieruchomości odpowiednim sprzętem, obciążającą nieruchomość stanowiącą obecnie własność uczestnika postępowania ad 2, położoną w miejscowości S., oznaczoną w ewidencji gruntów jako działki o numerze (...) dla której prowadzona jest przez tutejszy Sąd księga wieczysta numer (...),

W uzasadnieniu wniosku pełnomocnik wnioskodawcy wskazał, iż uczestnicy postępowania ad. 1 i 2 są właścicielami nieruchomości gruntowych położonych w miejscowości w miejscowości B., oznaczone w ewidencji gruntów jako działka o numerze (...), dla której Sąd Rejonowy w Chełmnie prowadzi księgi wieczyste numer (...). Ponadto uczestnik postępowania ad 2 jest również właścicielem nieruchomości położonej w miejscowości S., oznaczoną w ewidencji gruntów jako działki o numerze (...) dla której prowadzona jest przez tutejszy Sąd księga wieczysta numer (...).

Na przedmiotowych nieruchomościach posadowione są następujące urządzenia elektroenergetyczne, będące własnością wnioskodawcy:

1. Działka nr (...)

linia napowietrzna średniego napięcia(...)- (...) (wybudowana w 1968r.)

Długość pasa służebności wynosi 95 m

Szerokość pasa służebności wynosi 6,4 m,

1 słup pojedynczy

2. Działka nr (...):

linia napowietrzna średniego napięcia (...) – (...) (wybudowana w 1968r.)

Długość pasa służebności wynosi 50 m

Szerokość pasa służebności wynosi 6,4 m,

1 słup pojedynczy

linia napowietrzna niskiego napięcia (...) zasilana ze stacji transformatorowej (...) (wybudowana w 1968r.) wraz z podwieszoną na niej liną (...) – (...)

Długość pasa służebności wynosi 268 m

Szerokość pasa służebności wynosi 6,4 m,

3 słupy pojedyncze

3. Działka nr (...)

linia napowietrzna średniego napięcia (...) – (...) (wybudowana w 1968r.)

Długość pasa służebności wynosi 141 m

Szerokość pasa służebności wynosi 6,4 m,

1 słup pojedynczy

linia napowietrzna niskiego napięcia 0,4 kv zasilana ze stacji transformatorowej (...) (wybudowana w 1968r.)

Długość pasa służebności wynosi 44 m

Szerokość pasa służebności wynosi 2 m,

1 słup pojedynczy

4. Działka nr (...)

linia napowietrzna niskiego napięcia (...)kv zasilana ze stacji transformatorowej (...) uprzednio zasilana ze stacji transformatorowej „ (...) (wybudowana w 1968r.)

Długość pasa służebności wynosi 33 m

Szerokość pasa służebności wynosi 2 m,

1 słup z odciegami

5. Działka nr (...)

linia napowietrzna średniego napięcia (...) (...) L. – C. o historycznej nazwie B. – S. (wybudowana w 1975r.)

Długość pasa służebności wynosi 51 m w granicy,

Szerokość pasa służebności wynosi 3,2 m,

1 słup pojedynczy w granicy

6. Działka nr (...)

linia napowietrzna średniego napięcia (...) (...) L. – C. o historycznej nazwie B. – S. (wybudowana w 1975r.)

Długość pasa służebności wynosi 38 m w granicy,

Szerokość pasa służebności wynosi 3,2 m,

Wnioskodawca wskazał, iż przedmiotowe urządzenia energetyczne zostały posadowione na nieruchomości uczestników postępowania ad. 1 i ad. 2 przez poprzednika prawnego wnioskodawcy, tj. Zakłady (...) – Zakład (...), będącego państwową osobą prawną działającą na rzecz Skarbu Państwa. Wnioskodawca wskazał szczegółowe daty wybudowania poszczególnych linii na poszczególnych nieruchomościach

Zdaniem wnioskodawcy daty te uznać należy za początkowe daty biegu terminu zasiedzenia służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu obciążającej sporną nieruchomość gruntową. Wnioskodawca dodatkowo powołał się na pogląd Sądu Najwyższego (wyrażony między innymi w postanowieniu z dnia 24 maja 2013r., sygn. akt: (...)), w którym Sąd Najwyższy uznał, że przedsiębiorca przesyłowy posiada nieruchomość w zakresie służebności przesyłu od chwili wejścia na grunt w celu wybudowania urządzenia służącego do przesyłania energii elektrycznej. W konsekwencji, to nie data załączenia urządzeń pod napięcie, lecz data wejścia na grunt w celu budowy urządzeń stanowić powinna datę rozpoczęcia biegu terminu zasiedzenia służebności.

W dalszej części uzasadnienia wniosku, wnioskodawca wskazał, iż spełnione zostały wszystkie przesłanki zasiedzenia służebności przesyłu, w szczególności powołał się na dobrą wiarę w zakresie posiadania służebności. W ocenie wnioskodawcy w niniejszym postępowaniu do zasiedzenia znajdzie zastosowanie 10 letni termin zasiedzenia gruntowych doszło w datach wskazanych we wniosku. Z daleko idącej ostrożności procesowej w przypadku zakwestionowania przez Sąd istnienia po stronie wnioskodawcy dobrej wiary na chwilę objęcia służebności w posiadanie, wnioskodawca wnosi o stwierdzenie zasiedzenia co do części linii wskazanych we wniosku służebności przesyłu. Zdaniem wnioskodawcy w oparciu o załączone dokumenty wnioskodawca jest następcą prawnym państwowego przedsiębiorstwa energetycznego, które dokonało posadowienia spornych urządzeń elektrycznych.

W odpowiedzi na wniosek uczestnik postępowania – Skarb Państwa – Starosta (...) wskazał, iż wnioskodawca posiada odpowiedni wachlarz środków prawnych aby dokonać zasiedzenia przedmiotowej w sprawie służebności na własną rzecz. Zgodnie bowiem z jednoznaczną treścią postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2013 r. (...) „Zgodnie z art. 176 § 1 KC przedsiębiorca energetyczny może doliczyć do swojego (i swoich poprzedników prawnych) okresu posiadania okres posiadania Skarbu Państwa (jako poprzednika w posiadaniu) o ile zostaną spełnione wskazane w tym przepisie przesłanki”. Uczestnik powołał się również na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2015 r. (...), w którym wskazano, iż służebność przesyłu ustanawiana jest w celu stworzenia przedsiębiorcy korzystającemu z urządzeń, o jakich mowa w art. 49 § 1 k.c. trwałego tytułu do ich posadowienia na cudzych

gruntach, co jest warunkiem wykonywania przez niego zadań i uczestniczenia w obrocie gospodarczym przez dostarczanie odbiorcom wody i energii, albo świadczenie dla nich usług. Ustalenie tytułu do korzystania z cudzej nieruchomości na rzecz przedsiębiorcy korzystającego z urządzeń przesyłowych prowadzi do ograniczenia prawa właściciela nieruchomości obciążonej i powinno dotyczyć tylko takiego zakresu korzystania z jego nieruchomości, jaki okaże się niezbędny dla osiągnięcia celów, które przedsiębiorca zamierza realizować przy wykorzystaniu tych urządzeń.

Również Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 24 czerwca 2015 r. (...) wskazał, że z uwagi na przeznaczenie urządzeń przesyłowych, służebność przesyłu w praktyce można ustanowić wyłącznie na rzecz przedsiębiorstwa przesyłowego (art. 3051 k.c. w zw. z art. 49 k.c.). Jedynie bowiem przedsiębiorstwo zajmujące się doprowadzaniem i odprowadzaniem energii elektrycznej lub w inny sposób eksploatujące konkretne urządzenie przesyłowe korzysta z niego zgodnie z gospodarczo-społecznym przeznaczeniem tego urządzenia, nie jest także możliwe ustanowienie służebności przesyłu w sytuacji, gdy urządzenie przesyłowe nie jest wykorzystywane zgodnie z jego przeznaczeniem.

Uczestnicy postępowania W. G. i E. G. nie ustosunkowali się do wniosku i nie stawili się na rozprawie.

Pismem procesowym z dnia 22 marca 2018r. pełnomocnik wnioskodawcy sprecyzował wniosek i wniósł o stwierdzenie, że wnioskodawca bądź Skarb Państwa:

1. z upływem dnia 9 grudnia 1980r. nabył w drodze zasiedzenia służebności gruntowe o treści odpowiadającej służebnościom przesyłu, polegające na znoszeniu istnienia na nieruchomości obciążonej i w przestrzeni nad i pod powierzchnią tejże nieruchomości urządzeń przesyłowych i instalacji elektroenergetycznych wchodzących w skład linii napowietrznej średniego napięcia (...) odgałęzienie stacja transformatorowa (...) oraz na prawie korzystania z nieruchomości obciążonych w zakresie niezbędnym do eksploatacji, konserwacji, remontów i modernizacji tychże urządzeń i instalacji wraz z prawem wejścia i wjazdu na teren nieruchomości odpowiednim sprzętem, obciążające nieruchomości stanowiące obecnie własność uczestników postępowania ad 1 i 2, położone w miejscowości B., oznaczone w ewidencji gruntów jako działka o numerze (...), dla której Sąd Rejonowy w Chełmnie prowadzi księgi wieczyste numer (...).

2. z upływem dnia 1 stycznia 1975r. nabył w drodze zasiedzenia służebności gruntowe o treści odpowiadającej służebnościom przesyłu, polegające na znoszeniu istnienia na nieruchomości obciążonej i w przestrzeni nad i pod powierzchnią tejże nieruchomości urządzeń przesyłowych i instalacji elektroenergetycznych wchodzących w skład linii napowietrznej niskiego napięcia (...) zasilanej ze stacji transformatorowej (...), wraz z podwieszoną na niej linią napowietrzną średniego napięcia (...) zasilającej stację transformatorową (...), linią napowietrzną niskiego napięcia 0,4kV zasilanej ze stacji transformatorowej (...) oraz na prawie korzystania z nieruchomości obciążonych w zakresie niezbędnym do eksploatacji, konserwacji, remontów i modernizacji tychże urządzeń i instalacji wraz z prawem wejścia i wjazdu na teren nieruchomości odpowiednim sprzętem, obciążające nieruchomości stanowiące obecnie własność uczestników postępowania ad 1 i 2, położone w miejscowości B., oznaczone w ewidencji gruntów jako działka o numerze (...), dla której Sąd Rejonowy w Chełmnie prowadzi księgi wieczyste numer (...).

3. z upływem dnia 24 grudnia 1985r. nabył w drodze zasiedzenia służebność gruntową o treści odpowiadającej służebności przesyłu, polegającą na znoszeniu istnienia na nieruchomości obciążonej i w przestrzeni nad i pod powierzchnią tejże nieruchomości urządzeń przesyłowych i instalacji elektroenergetycznych wchodzących w skład linii napowietrznej wysokiego napięcia (...) (...) L. – C. oraz na prawie korzystania z nieruchomości obciążonej w zakresie niezbędnym do eksploatacji, konserwacji, remontów i modernizacji tychże urządzeń i instalacji wraz z prawem wejścia i wjazdu na teren nieruchomości odpowiednim sprzętem, obciążającą nieruchomość stanowiącą obecnie własność uczestnika postępowania ad 2, położoną w miejscowości S., oznaczoną w ewidencji gruntów jako działki o numerze (...) dla której prowadzona jest przez tutejszy Sąd księga wieczysta numer (...),

Sąd ustalił, co następuje:

Linia napowietrzna średniego napięcia(...)odgałężenie kierunek stacja transformatorowa (...) posadowiona jest na:

- działce nr (...) położonej w miejscowości B. dla której Sąd Rejonowy w Chełmnie prowadzi księgę wieczystą (...). Na działce tej długość pasa służebności wynosi 95 m, szerokość pasa służebności wynosi 6,4 m i linia ta obejmuje 1 słup pojedynczy.
- działce nr (...) położonej w miejscowości B. dla której Sąd Rejonowy w Chełmnie prowadzi księgę wieczystą (...). Na działce tej długość pasa służebności wynosi 50 m, szerokość pasa służebności wynosi 6,4 m i linia ta obejmuje 1 słup pojedynczy.
- Działce nr (...) położonej w miejscowości B. dla której Sąd Rejonowy w Chełmnie prowadzi księgę wieczystą (...). Długość pasa służebności wynosi 141 m, szerokość pasa służebności wynosi 6,4 m i linia ta obejmuje 1 słup pojedynczy.

Linia napowietrzna niskiego napięcia (...) zasilana ze stacji transformatorowej (...):

- wraz z podwieszoną na niej liną (...) odgałężenie kierunek stacja transformatorowa (...) posadowiona jest na działce nr (...) położonej w miejscowości B. dla której Sąd Rejonowy w Chełmnie prowadzi księgę wieczystą (...). Na działce tej długość pasa służebności wynosi 268 m, szerokość pasa służebności wynosi 6,4 m i linia ta obejmuje 3 słupy pojedyncze.
- posadowiona jest na działce nr (...) położonej w miejscowości B. dla której Sąd Rejonowy w Chełmnie prowadzi księgę wieczystą (...). Długość pasa służebności wynosi 44 m, szerokość pasa służebności wynosi 2 m i linia ta obejmuje 1 słup pojedynczy.

Linia napowietrzna niskiego napięcia (...) zasilana ze stacji transformatorowej (...) uprzednio zasilana ze stacji transformatorowej „ (...)”, posadowiona jest na działce (...) położonej w miejscowości B. dla której Sąd Rejonowy w Chełmnie prowadzi księgę wieczystą (...). Długość pasa służebności wynosi 33 m, szerokość pasa służebności wynosi 2 m i linia ta obejmuje 1 słup z odciegami. Linia ta zasilą wyłącznie właścicieli tej nieruchomości.

Linia napowietrzna średniego napięcia (...) (...) L. – C. o historycznej nazwie B. – S. posadowiona jest na:

- Działce nr (...) położonej w miejscowości(...)dla której Sąd Rejonowy w Chełmnie prowadzi księgę wieczystą (...). Na działce tej długość pasa służebności wynosi 51 m w granicy, szerokość pasa służebności wynosi 3,2 m i linia ta obejmuje 1 słup pojedynczy w granicy.
- Działce (...) położonej w miejscowości staw dla której Sąd Rejonowy w Chełmnie prowadzi księgę wieczystą (...). Na działce tej długość pasa służebności wynosi 38 m w granicy, szerokość pasa służebności wynosi 3,2 m.

/Okoliczności bezsporne, a ponadto dowody: wypisy z rejestru gruntów k. 50 - 55, plan linii napowietrznej k. 58 – 59 i 61, zeznania świadka Z. S. k.92v - 93/

Linia napowietrzna średniego napięcia (...)odgałężenie ze stacji (...), została zbudowana w dniu 9 grudnia 1970r.

/dowód: protokół (...) k. 90- 91, plan sytuacyjny linii k. 58 - 59, zeznania świadka Z. S. k. 93/

Linia napowietrzna niskiego napięcia (...) zasilana ze stacji transformatorowej (...) wraz z podwieszoną na niej linią napowietrzną średniego napięcia(...)zasilaną ze stacji transformatorowej (...), której początkowy przebieg jest z 1964r. została podłączona pod napięcie w dniu 18 września 1964r. W 2007r. w istniejącej linii niskiego napięcia została podwieszona linia średniego napięcia. Została wykonana wymiana słupów z 5 na 3 słupy średniego napięcia, w pasie bez zmiany przebiegu linii.

/dowód: protokół (...) k. 88- 89, plan sytuacyjny linii k. 58, zeznania świadka Z. S. k. 93/

Linia napowietrzna niskiego napięcia(...) zasilana ze stacji transformatorowej (...) (początkowo (...)) została zbudowana w 1964r. i również została podłączona pod napięcie w dniu 18 września 1964r.

/dowód: protokół (...) k. 88- 89, plan linii niskiego napięcia k. 58, zeznania świadka Z. S. k. 92v/

Linia napowietrzna średniego napięcia(...) (...), jest to linia główna L. – C. o historycznej nazwie B. – S.. Linia ta przebiega po między (granicy nieruchomości). Kapitałny remont tej linii został przeprowadzony w 1975r. Urządzenia zostały podłączone pod napięcie w dniu 24.12.1975r.

/dowód: protokół (...) k. 88- 89, plan sytuacyjny linii k. 58 - 59, zeznania świadka Z. S. k. 93/

Urządzenia te cały czas znajdują się na przedmiotowych nieruchomościach w tej samej ilości i cały czas są eksploatowane. Jedyne przerwy w dopływie energii mogą być związane z awariami, ale są one usuwane na bieżąco. Prąd płynie na bieżąco. Co pięć lat dokonywane są oględziny linii, na podstawie których przeprowadzane są zabiegi eksploatacyjne, jeśli jest taka konieczność i ewentualne usuwanie awarii. Jeśli jest możliwość oceny stanu technicznego z drogi, to nie ma potrzeby wchodzenia na grunt właściciela, a jeśli nie to monter musi wejść na grunt właściciela.

/ dowody: plan linii k. 58 - 59, zeznania świadka Z. S. k.93 – 93v./

Obecnymi właścicielami nieruchomości na których posadowione są opisane powyżej urządzenia dla których Sąd Rejonowy w Chełmnie prowadzi księgi wieczyste (...) są W. G. i E. G. we wspólność ustawowej majątkowej małżeńskiej. Właścicielem nieruchomości na których posadowione są opisane powyżej urządzenia dla której Sąd Rejonowy w Chełmnie prowadzi księgę wieczystą (...) jest wyłącznie W. G..

/dowód: odpisy zwykle ksiąg wieczystych k. 46 - 49/

Księga wieczysta (...) prowadzona jest dla nieruchomości położonej w B. obejmującej działkę nr (...). Księga wieczysta (...) prowadzona jest dla nieruchomości położonej w B. obejmującej działki nr (...). Księga wieczysta (...) prowadzona jest dla nieruchomości położonej w B. obejmującej działkę nr (...). Księga wieczysta (...) prowadzona jest dla nieruchomości położonej w S. obejmującej działki nr (...). Właścicielem przedmiotowych działek nigdy nie był Skarb Państwa.

/dowody: akta i treść elektronicznych ksiąg wieczystych ksiąg wieczystych (...)/

W dacie posadowienia, przedmiotowe urządzenia przesyłowe i instalacje elektroenergetyczne wchodzące w skład linii energetycznych znajdowały się we władaniu Zakładu (...), wchodzącego w skład przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakłady (...). Następnie w wyniku podziału powstało przedsiębiorstwo pod nazwą Zakład (...) w T.. Następnie zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 09 lipca 1993 roku(...) (...)/93 nastąpił podział przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakład (...) z siedzibą w T. i przekształcenie przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakład (...) w T. w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa. W dniu 31 grudnia 2004 roku nastąpiło przejęcie Zakładu (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w T. przez E. G. Kompanię Energetyczną uchwałą Nadzwyczajnych Zgromadzeń wszystkich spółek łączonych, a następnie na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 31 grudnia 2004 roku, nastąpiła zmiana nazwy na (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G.. Natomiast w dniu 03 lipca 2007 roku nastąpiła zmiana nazwy spółki na (...) S.A. w G..

/dowody: Odpis pełny z rejestru przedsiębiorców z KRS wnioskodawcy – k.14-23, Statut Zakładów (...) z dnia 11 listopada 1985 r. – k. 24- 25, zarządzenie nr 2/ O.. Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 14 lutego 1985 r. – k. 25v, pismo Ministra Przemysłu z dnia 10 stycznia 1989 r. – k. 26, zarządzenie nr (...) Ministra Przemysłu z dnia 16 stycznia 1989 r. – k. 26- 28, zarządzenie nr (...) Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 lipca 1993 r. – k. 28v, postanowienia Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 2 sierpnia 1993 r. – k. 29- 30, wypis z aktu notarialnego rep. A nr (...) z dnia 8

października 1997 r. – k. 29v - 34, wypis z aktu notarialnego rep. A nr (...) z dnia 26 listopada 2004 r. – k. 35 - 45, decyzja z dnia 08.03.1996r. k. 44v – 45/

Sąd zważył, co następuje.

W niniejszej sprawie stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów przedłożonych przez wnioskodawcę oraz zeznań świadka Z. S.. Dla ustalenia kolejnych właścicieli nieruchomości w okresie eksploatacji linii energetycznych Sąd z urzędu zbadał księgi wieczyste (...) i akta tych ksiąg wieczystych.

Dokumenty, z których przeprowadzono dowód w szczególności mapa geodezyjna, dokumenty związane z lokalizacją i uruchamianiem linii elektroenergetycznych oraz odpisy ksiąg wieczystych dla przedmiotowej nieruchomości, stanowiły wiarygodny środek dowodowy, gdyż zostały potwierdzone za zgodność przez występującego w sprawie pełnomocnika – radcę prawnego. Ponadto ich autentyczność co do zasady nie została w toku postępowania podważona. W ocenie Sądu treść dokumentów wykazujących budowę i odbiór linii energetycznych była jasna i czytelna i nie budziła wątpliwości, iż dokumenty te obejmują urządzenia przesyłowe szczegółowo opisane we wniosku. Okoliczności te, szczególnie związane z terminami budowy czy odbioru poszczególnych linii potwierdził świadek.

Sąd nie znalazł podstaw, by odmówić wiarygodności zeznaniom świadka Z. S., gdyż były spójne, logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego, poza tym częściowo znajdowały potwierdzenie w przedłożonych dokumentach. Przy czym podkreślić należało, iż świadek ten w zakresie wiedzy co do posadowienia urządzeń zeznawał jedynie w oparciu o wiedzę jaką posiadał na podstawie dokumentacji wnioskodawcy, zatem jego zeznania miały jedynie charakter uzupełniający co do stanu faktycznego, który w zakresie daty posadowienia urządzeń ustalany był przede wszystkim na podstawie przedłożonych dokumentów.

Sąd pominął jako zbędny dla rozstrzygnięcia (art. 227 k.p.c. a contrario i art. 278 § 1 k.p.c. a contrario) wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu elektroenergetyki i geodezji, o którego przeprowadzenie wystąpił wnioskodawca w razie kwestionowania przez uczestników miejsca posadowienia, rodzaju i ilości urządzeń przesyłowych oraz daty rozpoczęcia biegu terminu zasiedzenia. W odniesieniu do biegłego z zakresu elektroenergetyki należy stwierdzić, że lokalizacja linii energetycznych i ich charakterystyka były między stronami bezsporne, natomiast daty wybudowania zostały wykazywane przede wszystkim dokumentami, zatem ich ustalenie nie wymagało wiadomości specjalnych. W odniesieniu zaś do biegłego z zakresu geodezji wypada podkreślić, że oznaczenie przebiegu służebności na mapie w przypadku jej zasiedzenia nie jest potrzebne, gdyż wystarczy słowny opis przebiegu służebności. Przebieg służebności ma przy tym charakter pochodny wobec przebiegu linii energetycznej, która podlega ewidencji geodezyjnej.

W myśl art. 292 kc służebność gruntowa może być nabyta przez zasiedzenie tylko w wypadku, gdy polega na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia. Przepisy o nabyciu własności nieruchomości przez zasiedzenie stosuje się odpowiednio.

Konstrukcja służebność przesyłu wprowadzona została do polskiego porządku prawnego z dniem 03 sierpnia 2008 roku ustawą z dnia 30 maja 2008 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (...). Zgodnie z treścią art. 305¹ k.c. nieruchomość można obciążyć – na rzecz przedsiębiorcy, który zamierza wybudować lub którego własność stanowią urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1 k.c. – prawem polegającym na tym, że przedsiębiorca może korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń (służebność przesyłu). W szczególności przedmiotowe ograniczone prawo rzeczowe może być ustanowione wówczas, gdy rzeczony urządzenia przesyłowe już istnieją, jak również wtedy, gdy mają one zostać dopiero posadowione. Tym samym w pierwszym z przypadków, ustanowienie takiej służebności może być co do zasady uznane za usankcjonowanie istniejącego już stanu rzeczy. W myśl art. 305⁴ k.c. do służebności przesyłu stosuje się odpowiednio przepisy o służebnościach gruntowych. W szczególności znajduje tu zastosowanie art. 292 k.c. stanowiący o możliwości nabycia rzeczony służebności przez zasiedzenie na rzecz samoistnego posiadacza. Powyższe ma miejsce jednakże tylko

wówczas, gdy polega na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia. Moment powstania urządzenia stanowi przy tym początkową granicę biegu zasiedzenia.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się jednolicie, że stan prawny obowiązujący przed ustawowym uregulowaniem służebności przesyłu, umożliwił obciążenie nieruchomości służebnością gruntową odpowiadającą swą treścią służebności przesyłu. W uchwale z dnia 7 października 2008 r. (sygn. akt (...), Lex nr (...)) Sąd Najwyższy stwierdził, że przed ustawowym uregulowaniem służebności przesyłu dopuszczalne było nabycie w drodze zasiedzenia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu, a jej nabycie w drodze zasiedzenia następuje przez przedsiębiorcę, a nie na rzecz właściciela nieruchomości władnącej, przy instytucji przesyłu kategoria „nieruchomość władnącej” w ogóle nie występuje, oznaczenie takiej nieruchomości jest więc dla nabycia przez zasiedzenie służebności przesyłu niepotrzebne (por. wyrok SN z dnia 12 grudnia 2008 r., (...), Lex(...) uzasadnienie postanowienia z dnia 26 lipca 2012 r., (...), Lex nr (...)).

Przyjmuje się, iż nabycie służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu następuje na zasadach ogólnych w oparciu o przepisy art. 145 k.c. oraz art. 292 k.c. w zw. z art. 172 k.c. Po wejściu w życie Kodeksu cywilnego terminy zasiedzenia wynosiły 10 lat przy dobrej wierze posiadacza i 20 lat przy jego złej wierze (art. 172 k.c.). Istotna zmiana nastąpiła w dniu 1 października 1990 roku, tj. wraz z wejściem w życie ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr(...) ze zm.) i polegała na wydłużeniu terminu zasiedzenia do dwudziestu i trzydziestu lat (art. 172 k.c. w aktualnym brzmieniu). Wydłużone terminy zasiedzenia znajdują zastosowanie do biegu zasiedzenia, który rozpoczął się przed wejściem w życie ustawy nowelizującej (art. 9 ustawy). Natomiast do przypadków zasiedzenia, które nastąpiło przed wejściem w życie ustawy nowelizującej, będą miały zastosowanie dziesięcioletnie i dwudziestoletnie okresy posiadania, przewidziane w art. 172 k.c. w brzmieniu obowiązującym przed tą datą.

Długość terminu zasiedzenia jest zależna od dobrej lub złej wiary posiadacza, przy czym decydujące znaczenie dla oceny tej okoliczności ma moment objęcia nieruchomości w posiadanie. Zgodnie z utrwalonym poglądem dobra wiara posiadacza oznacza usprawiedliwione okolicznościami przekonanie o przysługiwaniu określonego prawa. Art. 7 k.c. przewiduje domniemanie dobrej wiary, które jak trafnie wskazano w judykaturze działa na rzecz przedsiębiorstwa przesyłowego (tak. Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13/10.2005r., (...) niepubl.) Akcentuje się również, że dla oceny dobrej lub złej wiary posiadacza ma znaczenie zgodność z prawem objęcia cudzej nieruchomości w posiadanie, mająca swe źródło, np. w ustawie z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczenia nieruchomości (jedn. tekst: (...)r. Nr(...) ze zm.) czy też ustawie z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (jedn. tekst: (...) r. Nr (...) ze zm.). Sąd w obecnym składzie nie podziela kierunku interpretacyjnego zakładającego a priori istnienie dobrej wiary przy obejmowaniu w posiadanie urządzeń przesyłowych. W ocenie Sądu, dostrzec bowiem trzeba, że nawet w poprzednim ustroju społeczno-gospodarczym własność prywatna była dostrzegana i uznawana przez prawodawcę, czego wyrazem było proklamowanie w art. 13 Konstytucji PRL z 1952 r. całkowitej ochrony własności osobistej obywateli. Uwzględniając odmienności wcześniejszego ustroju i znacząco większą rolę państwa, trudno jednak przypisywać organom państwa lub przedsiębiorstwom państwowym brak świadomości wkraczania w sferę własności prywatnej, jeżeli następowało to bez jakiegokolwiek podstawy prawnej. W tym stanie rzeczy nie można wymagać po upływie kilkudziesięciu lat od takich ingerencji od aktualnych właścicieli nieruchomości wykazywania braku podstawy prawnej podejmowanych działań. Przeciwnie, to na następcach prawnych podmiotów naruszających sferę własności powinien ciążyć obowiązek wykazania podstawy prawnej działań podejmowanych przez ich poprzedników. Stanowisko to nabiera szczególnej doniosłości w odniesieniu do działań z końcowych lat istnienia poprzedniego ustroju, gdy rola i świadomość własności prywatnej były nieporównanie większe niż w latach powojennych.

Momentem decydującym o istnieniu dobrej lub złej wiary poprzedników prawnych wnioskodawcy jest chwila przystąpienia do eksploatacji urządzeń przesyłowych, gdyż od tego momentu można mówić o korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia (art. 292 k.c.).

Przesłankami zasiedzenia służebności gruntowej są zatem: posiadanie służebności polegające na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia w zakresie odpowiadającym treści służebności oraz upływ oznaczonego w ustawie czasu, czyli 10 (20) lub 20 (30) lat, w zależności od tego czy posiadacz był w dobrej, czy w złej wierze.

Bezsporny w sprawie jest fakt, iż wnioskodawca nie posiada innego tytułu prawnego do korzystania z urządzeń przesyłowych usytuowanych na przedmiotowych działkach. Nie budzi również żadnej wątpliwości, iż w przedmiotowej sprawie spełniona została przesłanka polegająca na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia w zakresie odpowiadającym treści służebności. Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała istnienia w chwili obecnej jak i wcześniej zarówno słupów, jak również lokalizacji linii energetycznych i ich charakterystyki.

W ocenie Sądu nie ulega również wątpliwości, że uczestnik w zakresie wszystkich linii energetycznych objętych niniejszym postępowaniem jest następcą prawnym Zakładów (...) - Zakładu (...). Poprzednik prawny wnioskodawcy stał się z mocy samego prawa samodzielnym podmiotem posiadającym prawo do składników mienia państwowego, którym dotychczas jedynie zarządzał w dniu 5 grudnia 1990 roku tj. w dniu w którym na podstawie art. 2 ust 1 i 2 ustawy z dnia 29 września 1990 roku o zmianie ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczeniu nieruchomości (Dz.U. nr (...)ze zm) nastąpiło „uwłaszczenie” posiadanych do tej pory przez przedsiębiorstwa państwowe składników mienia państwowego pozostających do tego dnia w ich zarządzie. Decyzje uwłaszczeniowe wydane na podstawie z art. 2 ust. 3 cyt. ustawy miały jedynie charakter deklaracyjny. Należy podkreślić, iż wnioskodawca załączył do wniosku decyzję Wojewody z dnia 08 marca 1996 roku (GP.II. ((...)-2/3/96) wydaną na podstawie wskazanej powyżej ustawy. W uzasadnieniu wyroku z dnia 20 stycznia 2015 roku wydanego w sprawie (...) Sąd Najwyższy podkreślił, że do posiadania służebności stosuje się tylko odpowiednio przepisy o posiadaniu. W literaturze przeważa pogląd, że do posiadania nie stosuje się przepisu art. 349 -351 k.c. a nawet zapatrywanie, że nie stosuje się także przepisu art. 348 k.c. W przypadku zatem posiadania służebności przesyłowej w zasadzie wydanie rzeczy polega na przejściu przedsiębiorstwa przesyłowego, którego użyteczność jest zwiększana przez korzystanie z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym służebności gruntowej (wyrok SN z 3 stycznia 1969 roku (...) (...) poz. 177). W orzecznictwie przyjmuje się przy tym, że posiadanie jest czynnością faktyczną co oznacza, że wszelkie wypadki uwłaszczenia z mocy ustawy oznaczają jednocześnie przeniesienie posiadania.

Sąd podziela pogląd wyrażony w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2013 r. (...), iż ograniczenia we władaniu przez właściciela nieruchomości ujawniają się niewątpliwie już wtedy, gdy przedsiębiorca zajął oznaczoną część nieruchomości i rozpoczął prace związane z wznoszeniem urządzeń służących do przesyłania energii elektrycznej. Z tym też zdarzeniem należy wiązać początek biegu terminu do zasiedzenia służebności.

W niniejszej sprawie, treść służebności przesyłu i opis ich przebiegu nie były sporne między wnioskodawcą a uczestnikami.

Wnioskodawca domagał się ustalenia zasiedzenia służebności gruntowych o treści odpowiadającej służebności przesyłu linii napowietrznej średniego i niskiego napięcia. Wnioskodawca powoływał się na dobrą wiarę, w związku z czym jego zdaniem do zasiedzenia doszło po upływie 10 lat i 20 lat od podłączenia poszczególnych odcinków linii do zasilania, tj. najpóźniej dnia:

- 9 grudnia 1980r. – względem linii napowietrznej średniego napięcia(...)odgałężenie stacja transformatorowa (...), posadowionej na działkach (...), dla których Sąd Rejonowy w Chełmnie prowadzi księgi wieczyste numer (...).
- 1 stycznia 1975r. – względem linii napowietrznej niskiego napięcia (...)zasilanej ze stacji transformatorowej (...), wraz z podwieszoną na niej linią napowietrzną średniego napięcia (...) zasilającej stację transformatorową (...), linią napowietrzną niskiego napięcia(...)zasilanej ze stacji transformatorowej (...), posadowionych na działkach (...), dla których Sąd Rejonowy w Chełmnie prowadzi księgi wieczyste numer (...).
- 24 grudnia 1985r. względem linii napowietrznej wysokiego napięcia (...) (...) L. – C., posadowionych na działkach nr (...) dla których prowadzona jest przez tutejszy Sąd księga wieczysta numer (...).

Sąd jako początek biegu terminu zasiedzenia służebności przyjął terminy wskazane przez wnioskodawcę, albowiem wnioskodawca na tę okoliczność przedłożył stosowne dokumenty. Ponadto uczestnicy nie zakwestionowali początku okresu objęcia służebności w posiadanie, a mianowicie daty:

- 9 grudnia 1970r. – względem linii napowietrznej średniego napięcia (...) odgałęzienie stacja transformatorowa (...), posadowionej na działkach (...), dla których Sąd Rejonowy w Chełmnie prowadzi księgi wieczyste numer (...).
- 1 stycznia 1965r. – względem linii napowietrznej niskiego napięcia(...) zasilanej ze stacji transformatorowej (...), wraz z podwieszoną na niej linią napowietrzną średniego napięcia (...) zasilającej stację transformatorową (...), linią napowietrzną niskiego napięcia (...) zasilanej ze stacji transformatorowej (...), posadowionych na działkach (...), dla których Sąd Rejonowy w Chełmnie prowadzi księgi wieczyste numer (...).
- 24 grudnia 1975r. względem linii napowietrznej wysokiego napięcia (...) (...) L. – C., posadowionych na działkach nr (...) dla których prowadzona jest przez tutejszy Sąd księga wieczysta numer (...).

W ocenie Sądu w oparciu o poczynione ustalenia, wnioskodawca nie legitymował się jakimkolwiek dokumentem, na podstawie którego uzyskał możliwość korzystania z nieruchomości uczestników. Dlatego zdaniem Sądu wnioskodawca nie miał też podstaw przyjmować, że przysługuje mu uprawnienie do korzystania z nieruchomości w zakresie odpowiadającym służebności przesyłu, nie mogła zatem zostać mu przypisana dobra wiara. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 6 września 2013 roku (...)). Wnioskodawca nie wykazał również by posiadał zgodę poprzedniego właściciela nieruchomości na posadowienie urządzeń. Zdaniem Sądu, jeżeli powołujący się na dobrą wiarę wnioskodawca – Przedsiębiorstwo (...) dysponujące obsługą prawną powołał takie okoliczności, które w żaden sposób nie usprawiedliwiają jego przeświadczenia o istnieniu tytułu prawnego do korzystania z nieruchomości, to uznać trzeba, że domniemanie wynikające z art. 7 k.c. zostało wzruszone. Podobne zapatrywania prawne dotyczące złej wiary sformułował Sąd Okręgowy w Toruniu w sprawie sygn. akt (...).

W konsekwencji Sąd przyjął, że przystąpienie do eksploatacji wszystkich linii nastąpiło bez podstawy prawnej, a poprzednikom wnioskodawcy należy przypisać złą wiarę. Bieg terminu zasiedzenia dla posiadacza w złej wierze wynosił 20 lat. Natomiast w dniu **1 października 1990 roku**, tj. wraz z wejściem w życie ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny (...) ze zm.) nastąpiło wydłużenie terminu zasiedzenia do dwudziestu i trzydziestu lat dla posiadaczy w złej wierze (art. 172 k.c. w aktualnym brzmieniu), a wydłużone terminy zasiedzenia znajdowały zastosowanie do biegu zasiedzenia, który rozpoczął się przed wejściem w życie ustawy nowelizującej. Sąd uznał więc, iż co do:

- linii napowietrznej średniego napięcia 15 kV odgałęzienie stacja transformatorowa (...), posadowionej na działkach (...), dla których Sąd Rejonowy w Chełmnie prowadzi księgi wieczyste numer (...),
- linii napowietrznej wysokiego napięcia (...) (...) L. – C., posadowionych na działkach nr (...) dla których prowadzona jest przez tutejszy Sąd księga wieczysta numer (...).

termin zasiedzenia służebności o treści odpowiadającej służebnościom przesyłu linii uległ wydłużeniu do 30 lat i ostatecznie upłynął w dniach:

- 9 grudnia 2000r. – względem linii napowietrznej średniego napięcia (...) odgałęzienie stacja transformatorowa (...), posadowionej na działkach (...), dla których Sąd Rejonowy w Chełmnie prowadzi księgi wieczyste numer (...).
- 24 grudnia 2005r. względem linii napowietrznej wysokiego napięcia(...) (...) L. – C., posadowionych na działkach nr (...) dla których prowadzona jest przez tutejszy Sąd księga wieczysta numer (...).

Natomiast względem linii napowietrznej niskiego napięcia (...) zasilanej ze stacji transformatorowej (...), wraz z podwieszoną na niej linią napowietrzną średniego napięcia 15kV zasilającej stację transformatorową (...), linią napowietrzną niskiego napięcia (...) zasilanej ze stacji transformatorowej (...), posadowionych na działkach (...),

dla których Sąd Rejonowy w Chełmnie prowadzi księgi wieczyste numer (...) – letni termin zasiedzenia upłynął w dniu 1 stycznia 1985r. Ponieważ posiadaczem służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu był wówczas Skarb Państwa – uczestnik niniejszego postępowania, zasiedzenie należało stwierdzić na jego rzecz, a nie na rzecz wnioskodawcy.

Mając na uwadze wskazane okoliczności wniosek podlegał uwzględnieniu o czym orzeczono na podstawie art. 292 kc w zw. z art. 172 kc w zw. z art. 176 kc jak w punktach 1 – 4 sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania orzeczono jak w punkcie II sentencji postanowienia na podstawie art. 520§ 1 kpc gdyż – mimo sprzeczności interesów stron – Sąd nie dostrzegł podstaw do odstąpienia od ogólnej zasady postępowania nieprocesowego przewidującej ponoszenie przez każdego z uczestników kosztów postępowania związanych ze swoim udziałem w sprawie. W postępowaniu nieprocesowym nie ma dwóch przeciwstawnych sobie stron, dlatego też nie można mówić o przegrywającym, który powinien zwrócić koszty postępowania wygrywającemu (art. 98 § 1). Przeciwnie, z treści całego art. 520 kpc wynika, że ustawodawca zakłada, że w zasadzie uczestnicy postępowania są w tym samym stopniu zainteresowani jego wynikiem, a orzeczenie sądu udziela ochrony prawnej każdemu uczestnikowi. Dlatego ten, kto poniósł koszty sądowe lub koszty zastępstwa procesowego nie uzyska zwrotu wydanych kwot od innego uczestnika, ale i nie jest obowiązany do zwracania kosztów poniesionych przez innego uczestnika.